

בית משפט השלום בתל אביב – יפו

ת"א 39337-10-25 פלוני נ' פלונית

לפני כבוד השופט טל חבקין, סגן נשיאה

התובע:

דיימון שכטר

על ידי עו"ד (שופט בדימי) פאול שטרק ואדווין פרידמן

נגד

הנתבעת:

נלי רוסמן גליס

על ידי עו"ד שוקי אליוביץ

פסק דין

לפניי בקשה לסילוק התובענה על הסף מחמת היעדר עילה.

הרקע להגשת התובענה

1. התובע הוא אזרח ארה"ב המתגורר במדינת ***. גרושתו ("האם") היא אזרחית ישראל וארה"ב. השניים הכירו ב*** בשנת *** ונישאו ב*** בשנת ***. בשנת *** נולד ב*** בנם היחיד ("הקטין"). הנישואין לא עלו יפה, וביום 20.2.2020 הגיש התובע ב*** תביעת גירושין. לאחר משא ומתן נחתם הסכם גירושין. ביום 24.5.2020 הם התגרשו בבית הדין הרבני ב***. ביום 29.10.2020 בית הדין הרבני בתל אביב נתן פסק דין המכיר בגט. ביום 15.3.2021 הסכם הגירושין קיבל תוקף של פסק דין ב***. ביום 2.7.2021 בית המשפט לענייני משפחה בתל אביב נתן "צו מראה" מוסכם שהעניק תוקף של צו ישראלי לפסק הדין של בית המשפט ב*** (נספח 1 לכתב התביעה). במסגרת הסכם הגירושין הסכים התובע שהאם תוכל להעתיק את מקום מגורי הקטין לישראל בתנאים מסוימים והתחייבויות שמפורטות בהסכם.

2. סעיף 13 להסכם הגירושין קובע כי התובע והאם מחויבים לפנות לגישור טרם נקיטת הליכים בבית המשפט. לאחר שהאם והקטין עברו לישראל התגלעו מחלוקות בעניינו של הקטין. השופט (בדימי) בן ציון גרינברגר מונה כמגשר. הגישור לא עלה יפה, וביום 13.12.2021 הגיש התובע תביעה לאכיפת ההסכם בבית המשפט לענייני משפחה ("התביעה העיקרית"). ביום 27.7.2022 בית המשפט לענייני משפחה מינה את השופט גרינברגר כמתאם הורי בעל סמכויות הכרעה. ביום 10.7.2023 בית המשפט לענייני משפחה מינה את הנתבעת כמתאמת הורית חלופית עם סמכויות הכרעה, לאחר שהשופט גרינברגר הודיע על התפטרות מהטיפול בתיק (נספח 2 לכתב התביעה). מינוי הנתבעת בוצע בהסכמת התובע והאם ולבקשת באי כוחם (נספח 3 לבקשה לסילוק על הסף).

3. ביום 26.3.2024 התובע הגיש לבית המשפט לענייני משפחה "בקשה דחופה לביטול החלטה מיום 12.3.24 של כב' המתאמת ההורית", שבה טען כי הכרעת הנתבעת שלפיה יש להמשיך מעקב וטיפול של הקטין במכון להתפתחות הילד ללא צורך בהסכמת התובע היא חד צדדית ועומדת

בית משפט השלום בתל אביב – יפו

ת"א 39337-10-25 פלוני נ' פלונית

בסתירה לליבת הסכם הגירושין (נספח 5 לבקשה לסילוק על הסף). ביום 27.3.2024 במסגרת "בקשה לחופה למתן החלטה בעניין ועדת זכאות והאיפיון" שהגישה האם לבית המשפט לענייני משפחה, ניתנה החלטה שקבעה כך: "בתיק זה מונתה מתאמת הורית עם סמכויות הכרעה של בורר וכל עוד לא בוטלה הסמכתה בהחלטה כדין - יש לפנות למתאמת לצורך הסדרת סוגיה זו. ככל שיהיה צורך בהחלטה שיפוטית לצורך אשורר ההחלטה של הבוררת - תוגש זו לחתימתו" (נספח 4 לבקשה לסילוק על הסף).

4. ביום 28.3.2024 התובע הגיש לבית המשפט לענייני משפחה בשנית "בקשה לביטול מינוי מתאמת הורית ומינוי מתאמת/הורית חליפית", שבה טען נגד תפקוד הנתבעת והתייחס למספר סוגיות: התובע טען כי הסנקציה של צמצום זמני השהות שנקבעו לו עם הקטין אם לא ימלא אחר ההוראות של הנתבעת אינה ראויה ופוגעת בקטין; כי בניגוד להתחייבותה להשיג על מעבר הקטין בין ההורים, הנתבעת לא הייתה זמינה בזמן אמת; כי האם שוחחה עם הנתבעת וקיבלה ממנה ייעוץ משפטי ללא מעורבותו ולחלופין כי כך טענה לפניו האם עד שהאמון שלו בנתבעת נפגע באופן שאינו מאפשר לו להמשיך עמה בהליך כמתאמת הורית; וכי הצדדים נדרשים להמשיך תיאום הורי עם גורם חלופי מאחר שההסדרים בנוגע לקטין אינם מיושמים כפי שסוכם ונותרו סוגיות במחלוקת (נספח 5 לבקשה לסילוק על הסף).

5. במסגרת "בקשה לצו מניעה זמני כנגד מתן החלטות מטעם המתאמת ההורית" שהוגשה לבית המשפט לענייני משפחה, התובע ביקש להורות על צו מניעה זמני עד להחלטה בבקשה מיום 28.3.2024. נטען כי עם מינוי הנתבעת החלו להתקבל מטעמה הכרעות מוטות וחד צדדיות לטובת האם שבפועל מדידות את התובע מזכויותיו לקבל החלטות בעניין הקטין, וכי הכרעותיה סותרות את הסכם הגירושין. ביום 1.4.2024 ניתנה החלטה שקבעה כך: "אין הליך כאמור. המבקש נדרש לפעול בהתאם להוראות הדין וכפי שביהמ"ש הבהיר בהחלטות קודמות. ככל שהמבקש מתנגד להחלטה כזו או אחרת של המתאמת ההורית, יוכל להגיש עמדתו במסגרת תגובתו" (נספח 5 לבקשה לסילוק על הסף).

6. על ההחלטה מיום 1.4.2024 הגיש התובע בקשת רשות ערעור שבה טען כי אין להוציא מתחולת [תקנות סדר הדין האזרחי, התשע"ט-2018](#) אפשרות להגשת בקשה לצו מניעה נגד מתאמת הורית (נספח 6 לבקשה לסילוק על הסף). ביום 20.5.2024 נדחתה הבקשה בנימוק שהנתבעת פועלת מכוח הסמכות שהקנה לה בית המשפט, ולפיכך בית המשפט לענייני משפחה קבע בצדק כי "אין הליך" שעניינו בקשה לצו מניעה נגד הנתבעת כדי שתימנע מהפעלת הסמכות שהוקנתה לה. נקבע כך: "אין כל סיבה שביהמ"ש קמא יברר בקשה 'לצו מניעה' כלפי הכרעות מתאמת הורית בנסיבות בהן מדובר בהכרעות שניתנות מבלי שנשללה עליהן אפשרות ההשגה לביהמ"ש לפי הצורך [...] בענייננו, הכרעת המתאמת ההורית אינה סוף פסוק וביהמ"ש קמא לא התפרק מסמכותו לבחון ולהכריע בכל השגה שיש למי מהצדדים על הכרעותיה" (נספח 6 לבקשה לסילוק על הסף).

בית משפט השלום בתל אביב – יפו

ת"א 39337-10-25 פלוני נ' פלונית

7. ביום 18.7.2024 נתן בית המשפט לענייני משפחה החלטה שבה דחה את בקשת התובע מיום 26.3.2024 ואישר את ההכרעה של הנתבעת מיום 12.3.2024 כפוף לסייג בנוגע לפסקה 10 לפסיקתה. עוד נקבע שאין מקום להיעתר לבקשת התובע מיום 23.5.2024 להורות על החלפת המתאמת ההורית, שכן "אין בטענות שהעלה האב כדי להצביע על חשש לאי אובייקטיביות של המתאמת ולו באופן לכאוריי". צוין כך: "במקרה דנן אין מנוס מלהעלות את התרשמותי לפיה בקשתו של האב הוגשה בחוסר תום לב וכי במקום לפעול לטובת הקטין ולדאוג לכך שהקטין יקבל את כל הטיפולים המתאימים ביותר עבורו ויעבור בדיקות ואבחונים שייתנו לו את המענה הטוב ביותר לצורך קידומו וטיפולו, האב פועל להתנגח בכל הגורמים המקצועיים האמונים על קידומו של הקטין". אף נדחתה בקשת התובע מיום 6.6.2024 להפנות את התובע והאם לפסיכולוגית לצורך טיפול הורי בנימוק שהפנו אותם למכון ** ועל כן אין צורך בהפניה לגורם מקצועי נוסף (נספח 7 לבקשה לסילוק על הסף; נספח 1 לתגובה לתשובה לבקשה לסילוק על הסף).

8. ביום 1.12.2024 נתן בית המשפט לענייני משפחה זכות טיעון לפני מחיקת התביעה העיקרית מחוסר מעש. ביום 22.12.2024 הגיש התובע התייחסות להחלטה והסכים לסגירת התיק על רקע הגעת הצדדים למסלול התדיינות ביניהם, וביקש לקבוע כי הנתבעת משוחררת מתפקידה כמתאמת הורית (נספח 3 לכתב התביעה). ביום 22.12.2024 נתן בית המשפט לענייני משפחה פסק דין שסגר את התביעה העיקרית בלא להתייחס לבקשת התובע להורות על סיום תפקיד הנתבעת (נספח 4 לכתב התביעה).

9. ביום 26.3.2025 התובע הגיש לבית המשפט לענייני משפחה בקשה נוספת להורות על סיום תפקיד הנתבעת כמתאמת הורית. עוד באותו היום ניתנה החלטת בית המשפט לענייני משפחה שלפיה: "התיק נסגר בפסק דין שניתן ביום 22.12.2024. על כן, אין להגיש בקשות בתיק סגור. במידת הצורך, להגיש תביעה חדשה ונפרדת" (נספח 5 לכתב התביעה).

10. ביום 31.3.2025 הגיש התובע "תובענה בעניינו של קטין" שבה עתר להצהיר כי המינוי של הנתבעת כמתאמת הורית הסתיים עם סגירת התביעה העיקרית מאחר שלא נקצבה תקופה למינוי. ביום 2.4.2025 הגישה הנתבעת בקשה למתן תוקף להכרעתה בנוגע לקיום ביקור של הקטין אצל פסיכיאטר. ביום 7.4.2025 ניתנה החלטת בית המשפט לענייני משפחה שנותנת תוקף להכרעת הנתבעת (נספח 8 לבקשה לסילוק על הסף).

11. במסגרת תביעתו לסיום תפקיד הנתבעת כמתאמת הורית, ביום 7.4.2025 הגיש התובע בקשה לבית המשפט לענייני משפחה שלפיה יש להורות כי עד לביורר התובענה הנתבעת נעדרת סמכות לדון בענייני הקטין (נספח 6 לכתב התביעה). ביום 9.4.2025 הבקשה נדחתה בנימוק שסגירת התביעה העיקרית לא הובילה לסיום תפקיד המתאמת ההורית (נספח 7 לכתב התביעה).

בית משפט השלום בתל אביב – יפו

ת"א 39337-10-25 פלוני נ' פלונית

12. ביום 11.5.2025 הגיש התובע בקשת רשות ערעור על החלטת בית המשפט לענייני משפחה מיום 7.4.2025 אשר נתנה תוקף להכרעת הנתבעת (נספח 8 לכתב התביעה). ביום 15.5.2025 דחה בית המשפט המחוזי את בקשת רשות הערעור. בית המשפט קבע כי הפסיקתה שנתקפה ניתנה באופן ספציפי ומוגבל להכרעה של הנתבעת בעניין ביקור הקטין אצל פסיכיאטר, כאשר הביקור כבר התקיים במועד מתן ההחלטה, ומדובר במעשה עשוי.

13. ביום 19.5.2025 הגישה הנתבעת בקשה למתן תוקף להכרעתה מיום 18.5.2025 בנוגע למתן סמכויות לאם לפעול לקידום השמת הקטין בגן ילדים אשר תואם את צרכיו לפי אבחונים שנעשו לו, שבהם אובחן כסובל מחרדה, ADHD ואוטיות (נספח 9 לכתב התביעה). בסעיפים 2 ו-3 להכרעת הנתבעת נכתב, בין היתר:

2. בו ביום קבלת הבקשה (8/5/25) הוריתי על תגובת האב, בתוך 5 ימים.

3. האב בחר (כמו בעניין הכרעתי הקודמת) שלא להשיב לגופן של טענות האם, אלא לטעון כי אין בסמכותי להכריע בבקשה, זאת בדוא"ל ששיגרו באי כוחו ביום 13/5/2025.

14. ביום 19.5.2025 הגיש התובע תשובה לבקשה (נספח 10 לכתב התביעה). ביום 21.5.2025 ניתנה החלטת בית המשפט לענייני משפחה שמאשרת את הכרעת הנתבעת (נספח 11 לכתב התביעה; נספח 9 לבקשה לסילוק על הסף).

15. ביני לביני, התובע הגיש בקשת רשות ערעור לבית המשפט המחוזי על פסק הדין של בית המשפט לענייני משפחה מיום 22.12.2024 שהורה על סגירת התיק העיקרי ללא התייחסות לבקשה בעניין סיום תפקיד הנתבעת כמתאמת הורית. בית המשפט דחה את הבקשה לרשות ערעור, והתובע הגיש בקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון. ביום 15.10.2025 נתן בית המשפט העליון רשות ערעור, קיבל את הערעור, וקבע כי העניין יחזור לבית המשפט לענייני משפחה כדי לקבוע את מעמד הנתבעת (נספח 10 לבקשה לסילוק על הסף; נספח 2 לתשובת התובע לבקשה לסילוק על הסף). ביום 27.11.2025 קבע בית המשפט לענייני משפחה כי המתאמת ההורית סיימה את תפקידה (נספח 3 לתשובת התובע לבקשה לסילוק על הסף).

התובענה דנא

16. ביום 22.10.2025 הוגשה התובענה דנא לחייב את הנתבעת בפיצוי בסך של 265,217 ₪ בטענה שהיא לא פעלה לפי הדרכים המקובלות והמתבקשות במילוי תפקידה כמתאמת הורית והפרה את חובותיה המקצועיות כלפי התובע ובנו הקטין. בכתב התביעה נטען שהנתבעת נתנה החלטות מוטות וחד צדדיות לטובת האם שהדירו את התובע מיכולתו לקבל החלטות בעניין הקטין וביטלו הלכה

בית משפט השלום בתל אביב – יפו

ת"א 39337-10-25 פלוני נ' פלונית

למעשה את האפוסטרופסות שלו. לטענת התובע, פרט למפגש ראשון עמו בשיחת וידאו, סמוך לאחר המינוי, הנתבעת לא פנתה אליו ולא הייתה בקשר ישיר עמו ולו פעם אחת. התובע צירף חוות דעת מומחה בנושא מטעם השופט (בדימי) פיליפ מרכוס, שמדגישה את החשיבות של עידוד הידברות בין הורים בעת מילוי תפקיד המתאם ההורי (נספח 12 לכתב התביעה).

17. במישור המשפטי, התובע טוען להפרת חובה חקוקה בנימוק שהנתבעת לא מילאה כראוי את תפקידה כמתאמת הורית, לא נקטה כל פעולה כדי לסייע לתובע ולאם להגיע להבנות ולהסכמות בנוגע לקטין ולא יצרה כל קשר ישיר עם התובע (דוגמאות של פניות הנתבעת לתובע בעקבות בקשת האם מסומנות כנספח 14 לכתב התביעה). התובע טוען גם לרשלנות מקצועית. לטענתו, הימנעות הנתבעת מקיום קשר עמו היא התנהלות רשלנית, ובכך נגרמו לתובע ולבנו הקטין נזקים. התובע גורס שביום 16.7.2023 קבעה הנתבעת כי בעת המעבר של הקטין מהאם לתובע בביקור בארה"ב, הנתבעת תהיה מעורבת באמצעות שיחת וידאו, וכי המעבר לא יצא לפועל מבלי שהיא תהיה שותפה לשיחה (נספח 15 לכתב התביעה). לטענת התובע, בכל המעברים במהלך ביקור הקטין בארה"ב הנתבעת לא הייתה זמינה. לאחר חזרת הקטין לארץ, הנתבעת הודיעה שלא הייתה לה קליטת אינטרנט ולכן לא יכלה להשתתף (נספח 16 לכתב התביעה).

18. התובע טוען גם להפרת חובה בנימוק שהוסכם למנות את הנתבעת לפעול כמתאמת הורית; הנתבעת קבעה את שכרה והתובע הסכים לכך (התכתבות בנוגע לתנאי העסקת הנתבעת מסומנת כנספח 17 לכתב התביעה); ובית המשפט נתן תוקף של החלטה למינוי. נטען כי אישור בית המשפט אינו מבטל את החובה, כך שהנתבעת חבה חובות חוזיות כלפי התובע והאם. לטענת התובע, אף שהנתבעת כתבה בסעיף 28 להכרעתה הראשונה (נספח 15 לכתב התביעה) שתקיים פגישה עם כל צד כדי להכריע בהמשך ההתנהלות השוטפת בכל הנוגע לקטין, הנתבעת לא קיימה מפגש כזה. התובע טוען כי הנתבעת פעלה באופן פסיבי והמתנה שאחד מההורים יבקש ממנה הכרעה בסוגיה מסוימת. לפיכך סבור התובע כי הנתבעת הפרה את חובתה החוזית לפעול כמתאמת הורית.

19. נטען כי הפגיעה ביחסים שבין התובע ובנו הקטין והכישלון להביא את התובע והאם לשיתוף פעולה פגעו בהתפתחות הקטין בכל המישורים. עוד נטען כי פגיעה זו גרמה לתובע נזק נפשי. נתבע סעד כספי על סך של 250,000 ש"ח, נוסף על החזר בסך של 15,217.40 ש"ח בגין הסכום הכולל ששולם לנתבעת.

כתב ההגנה

20. מעבר לטענות סף שיפורטו להלן, בכתב ההגנה נטען לגופה של המחלוקת כי לא מתקיימים יסודות עוולת הפרת חובה חקוקה. הנתבעת מפנה להחלטת בית המשפט לענייני משפחה מיום 21.5.2025 אשר קבעה שהנתבעת לא סיימה את תפקידה. הנתבעת טוענת כי התובע מנסה להפוך את בית משפט זה לערכאה נוספת שתבחן את ההחלטות לגופן לאחר שלא קיבל את מבוקשו

בית משפט השלום בתל אביב – יפו

ת"א 39337-10-25 פלוני נ' פלונית

בערכאות הערעור. הנתבעת טוענת כי דרישת התובע לפיצוי בסך של 250,000 ש"ח בגין נזק נפשי נטען דינה להידחות בהיעדר חוות דעת רפואית בניגוד [לתקנה 87\(א\) לתקנות סדר הדין האזרחי](#). עוד נטען כי אין קשר סיבתי בין הנטען בתביעה ובין הנזק הנתבע.

הבקשה לסילוק על הסף

21. הנתבעת עותרת לסילוק התביעה על הסף. נטען כי התובע משתמש לרעה בהליכי משפט כדי לגרום לה להתפטר מתפקידה, לאחר שורת צעדים שנקט כדי לגרום לה לעשות כן ללא הצלחה. לטענתה, נגד עיניה עומד החשש מהותרתו של הקטין, בעל צרכים מיוחדים, ללא גורם שיכול לדון ולהכריע בעניינו באופן מיד. הנתבעת טוענת כי כל המלצותיה וההכרעותיה ניתנו לאחר זכות טיעון בסוגיה הרלוונטית, והוגשו לאישור בית המשפט לענייני משפחה אשר אשרר אותן בהחלטות מפורשות אחת לאחת לאורך כל תקופת המינוי. עוד נטען כי התובע העלה את כל טענותיו נגד הנתבעת אשר מועלות בתביעה דן לפני בית המשפט לענייני משפחה, שהוא בעל הסמכות לדון ולהכריע בהן, ואלו נדחו על ידו.

22. הנתבעת טוענת כי דין התביעה להידחות על הסף בשל חסינות עובד ציבור לפי [סעיף 7א לפקודת הנזיקין \[נוסח חדש\]](#). זאת בשל העובדה שבית המשפט לענייני משפחה ובית המשפט המחוזי כערכאות ערעור אישרו את מינוי הנתבעת כמתאמת הורית בעלת סמכויות הכרעה על פי דין, בבחינת זרועו הארוכה של בית המשפט. הנתבעת מוסיפה וטוענת כי חלה עליה החסינות שבסעיף 6 [לפקודת הנזיקין](#); לחלופין, דין התביעה להידחות על הסף מחמת שלא ניתן אישור להגשתה מטעם בית המשפט לענייני משפחה; לחלופי חלופין, דינה להידחות מחמת מעשה בית דין, פנייה לבית המשפט בידיים לא נקיות ושימוש לרעה בהליכי משפט עקב הסתרת החלטות והטעיות בכתב התביעה. הנתבעת טוענת כי דין התביעה להידחות מחמת אי צירוף חוות דעת רפואית; ושיש לחייב את התובע להפקיד ערובה מתאימה לשם ניהול ההליך, מאחר שסיכויי התביעה אפסיים והתובע מעיד על עצמו כמי שמתגורר דרך קבע בארה"ב ולא מצביע על נכסים שיש לו בארץ.

23. התובע טוען בתשובתו כי הנתבעת לא מונתה לשם מתן הכרעות, אלא לשם תיאום בין ההורים עם סמכויות הכרעה. לטענתו הנתבעת פעלה כמעין בית משפט פרטי אשר הכריע במקום בית המשפט המוסמך. עוד נטען כי על אף הטענות הדומות שהועלו לפני בית המשפט לענייני משפחה, אלו הועלו במסגרת בקשת התובע לסיים את תפקידה של הנתבעת כמתאמת הורית. התובע לא עתר לסעדים שמפורטים בתביעה דן וממילא אין לבית המשפט לענייני משפחה את הסמכות לדון בכך. לטענת התובע, בניגוד לטענת הנתבעת הוא התייחס מפורשות להחלטות בית המשפט לענייני משפחה מיום 21.5.2025 ואף צירף אותה כנספח לכתב התביעה.

24. עוד נטען כי הנתבעת אינה עובדת ציבור ועל כן אינה זכאית לחסינות עובד ציבור בנזיקין. לטענת התובע, הנתבעת לא הועסקה באופן אורגני על ידי המדינה או רשות ציבורית שמנויה בחוק,

בית משפט השלום בתל אביב – יפו

ת"א 39337-10-25 פלוני נ' פלונית

אלא פעלה כגורם פרטי וקיבלה את שכרה ישירות מהצדדים ועל כן נחשבת ל"בעלת חוזה". ראייה נוספת היא שהנתבעת הוציאה לצדדים חשבוניות מס. אשר לטענת הנתבעת בנוגע לצורך בקבלת אישור להגשת התביעה מבית המשפט לענייני משפחה, התובע טוען כי אין היא מעוגנת בפסיקה או בחוק ודינה להידחות. אשר לטענת הנתבעת בנוגע למעשה בית דין: התובע טוען כי התביעה דן אינה עוסקת בהכרעות הנתבעת לגופן, אלא בהתנהלותה ובאי מילוי תפקידה. לטענתו, אין החלטה של בית המשפט לענייני משפחה אשר עוסקת באופן מילוי תפקידה של הנתבעת ובטענה כי לא פעלה לתיאום בין הצדדים ולא יצרה קשר עם התובע בטרם מתן הכרעה. אשר לטענת הנתבעת בנוגע לאי צירוף חוות דעת רפואית, התובע טוען כי הנזקים שנטענים על ידו אינם נובעים מנכות רפואית או ממחלה שמצריכה אבחון רפואי וכי אין מדובר ב"עניין שברפואה" אשר מחייב חוות דעת מומחה. לטענתו, בית המשפט רשאי לפסוק פיצויים בדרך של אומדן ועל בסיס הראיות הכלליות והתרשמותו ממכלול נסיבות העניין. אשר לטענה שעניינה הפקדת ערובה, התובע טוען כי הציג טעמים נכבדים שמקימים לו עילת תביעה נגד הנתבעת וכי הוא בעל ממון ורכוש, כך שאין כל חשש שלא יוכל לשאת בהוצאות, אם יפסקו.

25. ניתנה לנתבעת זכות תגובה לתשובה. הנתבעת עומדת על כלל טענותיה בבקשה וטוענת שכאשר אדם מבצע תפקיד מכוח מינוי על פי דין, עומדת לו הגנת [סעיף 7א לפקודת הנוזקין](#), ללא קשר לשאלה ממי הוא מקבל את שכרו. לטענתה, החסינות נובעת מרצון המחוקק להגן על בעל תפקיד שמונה על פי דין מפני תביעות. לטענת הנתבעת, בהחלטת בית המשפט לענייני משפחה מיום 18.7.2024 הוכרעו טענות התובע במסגרת התביעה דן (נספח 1 לתגובה). עוד נטען כי הסמכות לדון בתביעה נגד בעל תפקיד שמונה על ידי בית המשפט מסורה לערכאה אשר מינתה אותו לתפקיד. לטענת הנתבעת, יש להחיל הלכה זו במיוחד במינוי שהיקפו ומטרתו נקבעו במסגרת הליך שנוגע לקשר בין קטין ובין הוריו ולדרכי הטיפול בקטין, מאחר שאלו נושאים שמצויים בסמכותו הבלעדית של בית המשפט לענייני משפחה ובפועל אף נדונו על ידו.

26. הנתבעת טוענת שהיא מונתה לצורך מתן הכרעות ואף התובע, באמצעות בא כוחו, ביקש מבית המשפט לענייני משפחה במהלך דיון שהתקיים ביום 23.6.2022 למנות מתאם הורי עם סמכות כשל בורר ולא מגשר או מתאם בלבד. נטען כי בניגוד לטענות התובע, הוא פנה בעצמו לנתבעת בבקשה להכריע בסוגיה שהועלתה מטעמו וכי לא קיימת כל דרישה או בקשה מצדו לקיים הידברות, גישור או תיאום עמדות (נספח 2 לתגובה).

השלמות טיעון

27. לאחר שעיינתי בבקשה, בתשובה ובתגובה לתשובה על נספחיהן, ביום 24.2.2026 נתתי החלטה שבה ציינתי כי אני נוטה לדעה שהנתבעת אינה באה בגדר עובדת ציבור, אולם מאחר שניתנו לה במפורש סמכויות הכרעה שאופן הפעלתן גם אושר בבית המשפט, דומה שהמסגרת הנורמטיבית

בית משפט השלום בתל אביב – יפו

ת"א 39337-10-25 פלוני נ' פלונית

בעניין הגשת התביעה נגדה היא [סעיף 8 לפקודת הנזיקין](#), שלפיו אי אפשר להגיש תביעה נגד בעל סמכות שיפוטית, לרבות בורר, בגין עוולה. לפיכך, לכאורה שיקולי מדיניות משפטית מטים את הכף לתת לנתבעת חסינות. על רקע זה, הצעתי לתובע לשקול שלא לעמוד על התביעה. עם זאת, ביקשתי כי אם התובע עומד על התביעה, וזו זכותו המלאה, ישלים טיעון בשאלה מדוע [סעיף 8 לפקודת הנזיקין](#) אינו חל בענייננו, וגם אם אינו חל במישרין, מדוע הוא אינו משליך על אמת המידה לחיוב ברשלנות באופן שמטה את הכף לדחות את התביעה על הסף. כמו כן ביקשתי שישלים טיעון, למקרה שהתביעה לא תידחה על הסף, מדוע שלא יחויב בערובה להוצאות לנוכח סיכויי התביעה הנמוכים כפי שהם נחזים להיות. הבהרתי כי אני מביע עמדה נחרצת והדברים נאמרו לכאורה.

28. ביום 10.3.2026 הודיע התובע כי הוא עומד על תביעתו. בטיעון משלים הוא טוען כי הנתבעת לא העלתה טענה לעניין החלת חסינות מכוח [סעיף 8 לפקודת הנזיקין](#). הלכה היא שאין בית המשפט נוטל חלק בטיעוני בעלי הדין ואין הוא קובע להם קו ניהול המשפט, אלא במקרים חריגים בלבד. עוד נטען כי סמכויות ההכרעה של הנתבעת לא היו עיקר ומהות תפקידה. גם אם בית המשפט מעניק למתאמת הורית סמכויות הכרעה, ואף אם הן מכונות "סמכויות הכרעה של בורר", הרי שגורם זה אינו נחשב לבורר כהגדרתו [בחוק הבוררות, התשכ"ח-1968](#). לטענתו, הנתבעת אינה בוררת על פי החוק, ולפיכך אינה נהנית מהחסינות שמוקנית לבורר [בסעיף 8 לפקודת הנזיקין](#). התובע טוען כי בהיעדר מאפיינים דיוניים מובהקים, הנתבעת לא פעלה במסגרת "הליך דמוי שיפוטי". כמו כן, לטענת התובע עילת התביעה תוקפת את אופן ההתנהלות הרשלני הנטען, וגם גורם בעל סמכויות הכרעה אינו חסין מפני אחריות נזיקית מקום שבו מיוחסת לו התרשלות שאינה נובעת מתוכן ההכרעה השיפוטית גרידא, אלא מהתנהלות רשלנית שחורגת מגדר התפקיד השיפוטי. עוד טוען התובע כי קביעה שהנתבעת אינה עובדת ציבור ועם זאת יש לה חסינות תיצור למתאמת הורית עם סמכויות הכרעה מעמד של גוף מעל החוק, שלא הוא ולא המדינה חייבים לשאת באחריות להתנהלותו הכושלת. לטענתו, גם אם ייקבע כי חלה חסינות מסוימת, היא אינה מוחלטת. אשר לחיוב בערובה להוצאות, התובע טוען כי התביעה מעלה שאלות משפטיות ממשיות שטרם הוכרעו בפסיקה, וכי אין לומר שמדובר בתביעה שסיכוייה קלושים או משוללי יסוד. לטענתו, אין לנתבעת טענות עובדתיות שסותרות את טענות התביעה אלא רק טענות משפטיות.

29. על יסוד הטיעון המשלים של התובע, בהחלטה מיום 10.3.2026 נתתי לנתבעת זכות טיעון משלימה. הנתבעת טוענת שעל אף שהשלמת הטיעון ניתנה רק לגבי תחולת [סעיף 8 לפקודת הנזיקין](#), התובע נטל חירות לעצמו וחזר והרחיב טיעונו בעניינים אחרים. לפיכך הנתבעת מבקשת להורות על מחיקת סעיפים 17-34 לטיעון המשלים של התובע. לטענתה, אין צורך שמי שחלה עליו החסינות מכוח [סעיף 7 לפקודת הנזיקין](#) יהיה עובד מדינה, אלא די שימלא תפקיד מטעם רשות ציבורית כבמקרה דנן. נטען כי התובע מושתק מלטעון שלנתבעת לא הוקנו ולא יכולות להיות סמכויות של בוררת הן מאחר שהוא ביקש להעניק לה סמכויות כאלו, הן בשל ההחלטה החלוטה של בית המשפט לענייני משפחה שלפיה יש לנתבעת סמכות כשל בוררת, הן מאחר שהתובע הגיש בקשת רשות ערעור

בית משפט השלום בתל אביב – יפו

ת"א 39337-10-25 פלוני נ' פלונית

על הכרעות הנתבעת ולא תקף את מעמדה וסמכויותיה להכריע כבוררת. הנתבעת טוענת שמתן אפשרות לתובע, כהורה, לתבוע מתאם הורי עלול לשמש מנוף חדש ונוסף של הורה לפעול נגד ההורה האחר, אגב פגיעה בעצמאות המתאם ההורי.

דיון והכרעה

30. כידוע המבחן לסילוק תביעה על הסף בהיעדר עילה הוא שגם אם יימצא שכל העובדות הנטענות בכתב התביעה הן אמת, התובע לא יהיה זכאי לסעדים שתבע (ראו למשל [רע"א 5337/17](#) כץ נ' כץ, פסקה 13 (31.7.2017)). לצורך הכרעה בשאלה אם יש מקום לסלק את התביעה על הסף בהיעדר עילה, יש לדון בשתי שאלות: השאלה הראשונה נוגעת לאופי תפקידה של הנתבעת כמתאמת הורית שנמסרה לה סמכות הכרעה; השאלה השנייה נוגעת לאמת המידה לחיובה בנוזיקין על רקע תפקיד זה. ככל שיימצא שגם אם העובדות הנטענות בתביעה כולן הן נכונות - דין התביעה להידחות לנוכח אמת המידה הנוהגת לחיוב בנוזיקין, הרי שיש מקום לקבל את הבקשה ולדחות את התביעה על הסף.

סוגיה ראשונה: אופי תפקידה של הנתבעת

31. [סעיף 19 לחוק הכשרות המשפטית והאפוטרופסות, התשכ"ב-1962](#) קובע:

19. לא באו ההורים לידי הסכמה ביניהם בענין הנוגע לרכוש הקטין, רשאי כל אחד מהם לפנות לבית המשפט והוא יכריע בדבר. לא באו ההורים לידי הסכמה ביניהם בענין אחר הנתון לאפוטרופסותם, רשאים הם יחד לפנות לבית המשפט, ובית המשפט, אם לא עלה בידו להביאם לידי הסכמה ואם ראה שיש מקום להכריע בדבר, יכריע הוא בעצמו או יטיל את ההכרעה על מי שימצא לנכון.	הכרעת בית המשפט
--	------------------------

32. מוסד התיאום ההורי נועד למצבים שבהם ההורים שרויים בעימות מתמשך ובתקשורת לקויה, באופן שמקשה לקיים שיתוף פעולה, שיח יעיל, ולקבל החלטות שוטפות ומוסכמות בענייניו של קטין (בני דון-יחייא **תורת דיני המשפחה** 482-481 (2022)). בענייני קטינים בכלל, ובענייניו של קטין בעל צרכים מיוחדים בפרט, מתעורר לא אחת צורך בקבלת החלטות תכופות בפרקי זמן קצרים. פניה לבית המשפט כל אימת שמתעוררת מחלוקת בין ההורים ונדרשת הכרעה מהירה עלולה להיות יקרה, מסורבלת, ולהטיל עומס גדול על המערכת אשר אינה בנויה לנהל את ענייניהם השוטפים של קטינים. התיאום ההורי, שנוצר מכוח סעיף 19 לחוק, נועד לתת מענה לקושי זה. ברמת השאיפה, הוא נועד להיות בעל אופי גישורי המבוסס על גמישות הדדית ונכונות לשתף פעולה (**רמ"ש (מחוזי ת"א) 57452-09-23 פלונית נ' אלמוני**, פסקה 9 (8.11.2023) ("עניין פלונית")). במסגרת זו הדגש הוא בראש ובראשונה על יצירת מנגנון שיפחית את המתח והחיכוך בין הצדדים תוך כדי ניסיון להביאם להבנות ולהסכמות. "תפקיד המתאם ההורי יכול להיות מרכזי במערכת יחסי ההורים לאחר הנישואין, והוא עשוי לחסוך להורים שעות רבות של התדיינות בבתי משפט,

בית משפט השלום בתל אביב – יפו

ת"א 39337-10-25 פלוני נ' פלונית

כספים רבים ועוגמת נפש רבה, ובה בשעה הוא חוסך מהילד את הצורך לחוות פרק נוסף במאבק בין ההורים" (דניאל גוטליב "מתאם הורי - Coordinator Parenting מודל לשוב סכסוכים בין הורים הגרים בנפרד" **רפואה ומשפט** 36, 118 (2007)).

33. עם זאת, תיאום הורי, כשמו כן הוא - מחייב תנאים מוקדמים של נכונות להידברות, התנהלות רציונלית, ויכולת לקיים שיח ענייני ולקבל החלטה משותפת תוך פרק זמן קצר ובזמן קצוב. מקום שההורים בעיצומו של סכסוך מתמשך, עצים ויצרי, ההנחה שלפיה אפשר לנסות אותם, לייצר שיח ולהביאם להסכמות בפרק זמן קצר לעתים אינה עומדת במבחן המציאות. כדי לחסוך את הצורך לפנות לבית המשפט לצורך הכרעה, המחוקק הקנה לבית המשפט סמכות למנות מתאם הורי עם סמכות הכרעה. [בבע"ס 421/17 פלוני נ' פלוני](#), פסקה 9 (21.3.2017) נקבע: "בסופו של יום עסקינן בכלי הגיוני כשלעצמו [...] ובלבד שבית המשפט ייקבע בפירוט ככל האפשר את המסגרת הראויה, הן לגבי הסמכויות הן לגבי התקופה, תוך אפשרות השגה לבית המשפט לפי הצורך". הדין מכיר אפוא באפשרות למנות מתאמת הורית בעלת סמכות הכרעה מוגדרת ותחומה בסוגיות נקודתיות, כפוף לשמירה על זכות בעלי הדין להשיג על כך לפני בית המשפט, ובדרך זו לקיים ביקורת שיפוטית הן על תהליך קבלת ההחלטה, הן על התוצאה. בפסיקה נקבע כי על סמכות ההכרעה להיות מוגדרת, מתוחמת וכפופה לביקורת שיפוטית (עניין **פלונית**, בפסקות 7-16).

34. השאיפה לקיים שיח, לתאם בין ההורים, לסייע להם לשתף פעולה ולהגיע להסכמות במסגרת הליך מעין-גישורי, שרויה אפוא במתח עם הצורך לקבל החלטות מהירות, דחופות ותכופות בעניינים יומיומיים הקשורים בענייניו של קטין, כשהסיכוי להביא את הצדדים להסכמות על רקע עומק הסכסוך וחוסר שיתוף פעולה נחזה להיות קטן. בנסיבות מסוימות עצם הניסיון לקיים הידברות - כשההורים נצים וזרים זה לזה - עלול להיות עקר. לכך יש להוסיף כי במצבים של סכסוך עקוב בין הורים, כל אחד מן הצדדים עלול לעשות בילד שימוש, במודע או שלא במודע, כאמצעי במאבק. במובן זה, המלאכה של המתאמת ההורית אינה מתמצה בניסיון לייצר שיח. לעתים ההיכרות עם הצדדים וההתרשמות הישירה מעוצמת הקונפליקט מובילות למסקנה כי הכרעה במחלוקת היא הדרך העדיפה, וניסיון לתאם בין ההורים אינו מתאים. הדבר נכון במיוחד במקרה שאחד הצדדים אינו חפץ להידבר ומבקש הכרעה (עניין **פלונית**, בפסקה 21).

35. המסקנה העולה מכך היא שאף שהתפקיד של מתאמת הורית בעלת סמכות הכרעה הוא לנסות לתאם בין ההורים ולהביאם להסכמות, יש שנסיבות העניין מחייבות להחליט בענייניו של הקטין מהר ככל האפשר, לאחר שמיעת עמדות הצדדים, בלא לנסות להביא להסכמות קודם לכן. התנהלות כגון דא, בנסיבות המתאימות, היא-היא ביצוע התפקיד של המתאמת ההורית כדבעי, כשהמקום הטבעי והרגיל להעלות טענות כלפי תפקודה הוא בית המשפט הנדרש לאשר את החלטתה, ובתוך כך מקיים ביקורת שיפוטית הן על תהליך קבלת ההחלטה שהתנהל לפניו, הן על ההחלטה שהתקבלה לגופה.

בית משפט השלום בתל אביב – יפו

ת"א 39337-10-25 פלוני נ' פלונית

36. מן הכלל אל הפרט: בהחלטת בית המשפט לענייני משפחה מיום 10.7.2023 נקבע כך: "אני ממנה את כב' הש' בדימי' [הנתבעת] כמתאמת הורית כאמור בעלת סמכויות הכרעה" (נספח 2 לכתב התביעה). כמו כן, בהחלטת בית המשפט לענייני משפחה מיום 27.3.2024 נקבע כך: "בתיק זה מונתה מתאמת הורית עם סמכויות הכרעה של בורר" (נספח 4 לבקשה לסילוק על הסף).

37. בית המשפט המחוזי עמד בהחלטתו מיום 20.5.2024 על אופי התפקיד של הנתבעת כמתאמת הורית (הדגשות הוסרו):

"גם אם הסמכויות שהוקנו לאותו גורם שמונה הן 'סמכויות הכרעה של בורר' כלשון ביהמ"ש קמא בהחלטתו הקודמת, אותו גורם אינו בורר כהגדרתו [בחוק הבוררות, תשכ"ח-1968](#) והכרעתו אינה בגדר פסק בוררות, שכן הסמכות הנתונה לביהמ"ש לפעול לפי סיפת [סעיף 19 לחוק הכשרות](#) אינה תלויה בהסכמת הצדדים או בקיומו של הסכם בוררות (כמשמעותו בחוק הבוררות) ביניהם" (נספח 6 לבקשה לסילוק על הסף).

38. הכרעותיה של הנתבעת הוגשו לאישור בית המשפט לענייני משפחה. כך למשל, בסעיף 27 להכרעת הנתבעת מיום 16.7.2023 נקבע כך: "למען הסדר הטוב, תוגש לביהמ"ש לענייני משפחה פסיקתא בדבר הקביעות הנ"ל לחתימת ביהמ"ש" (נספח 15 לכתב התביעה). באופן דומה, כך נקבע בסעיף 16 להכרעת הנתבעת מיום 18.5.2025: "מצורפת פסיקתא לחתימת ביהמ"ש הנכבד בדבר מתן תוקף להכרעותי" (נספח 9 לכתב התביעה). לפיכך, בית המשפט לענייני משפחה רשאי להתערב בהכרעות הנתבעת והן נתונות לביקורת שיפוטית, אולם אין חולק על כך שהכרעותיה אושרו על ידו. ניכר שהנתבעת קיבל זכות תגובה בנוגע אליהן וניתנה לו זכות טיעון. כאמור, כך נקבע בהחלטת בית המשפט לענייני משפחה מיום 1.4.2024: "ככל שהמבקש מתנגד להחלטה כזו או אחרת של המתאמת ההורית, יוכל להגיש עמדתו במסגרת תגובתו" (נספח 5 לבקשה לסילוק על הסף; כדוגמה לתגובה מטעם התובע, ראו: נספח 10 לכתב התביעה).

סוגיה שניה: אמת המידה לחיוב הנתבעת בניזקין

39. הדין מבחין בין הגשת תביעה נגד נושאי משרה שיפוטית ובין הגשת תביעה נגד בעלי סמכות הכרעה אחרת, כגון מומחה מטעם בית המשפט, מומחה מוסכם מטעם בית המשפט או שמאי מכריע. אשר להגשת תביעה נגד נושאי משרה שיפוטית, [סעיף 8 לפקודת הנזיקין](#) מחיל עליהם חסינות כמעט מוחלטת וקובע:

2. בו ביום קבלת הבקשה (8/5/25) הוריתי על תגובת האב, בתוך 5 ימים.

בית משפט השלום בתל אביב – יפו

ת"א 39337-10-25 פלוני נ' פלונית

8 אדם שהוא גופו בית משפט או בית דין או אחד מחבריהם, או שהוא ממלא כדין חובותיו של אדם כאמור, וכל אדם אחר המבצע פעולות שיפוט, לרבות בורר - לא תוגש נגדו תובענה על עוולה שעשה במילוי תפקידו השיפוטי.

40. על תכלית הסעיף עמד בית המשפט העליון [ברע"א 3359/18 מדינת ישראל נ' אדם](#), פסקה 16 (2.9.2018): [אסמכתאות הוסרו]:

ניתוח התכליות השונות העומדות ביסוד החסינות נעשה בהרחבה בספרות המשפטית ובפסקי הדין השונים שאוזכרו לעיל. בתוך כך, ניתן להצביע על מספר תכליות של מוסד החסינות השיפוטית, ובהם הבטחת העצמאות השיפוטית ואי התלות של השופטים; החשש מפני חדירת שיקולים זרים למערכת השפיטה; מניעת שיבוש המבנה ההיררכי של מערכת המשפט אשר מצדיק כי שופט של ערכאה נמוכה לא ידון בטענה כלפי שופט של ערכאה גבוהה; האינטרס הציבורי בעקרון סופיות הדיון שעלול להיות מופר בשל פתיחה מחדש של הסכסוך גם אם דרך פריזמה שונה; מניעת שיבוש פעילות מערכת השפיטה והחשש מפני הצפה של תביעות סרק; קושי בגיבוש סטנדרט ל"רשלנות שיפוטית"; קיומם של מנגנוני בקרה חלופיים כמו זכות הערעור מזה והליכי משמעת (עד כדי העברה מכהונה) מזה; ועוד שיקולים כיו"ב.

41. בכל הנוגע לרשימת הגופים שנהנים מהחסינות, השימוש במילה "לרבות" מלמד כי זו אינה רשימה סגורה ([ע"א 219/79 ירמלוביץ נ' חובב](#), פ"ד לה(3) 766, 771-769 (1980); [ע"א 2394/18 פלונים נ' משטרת ישראל](#), פסקה 22 (10.4.2019)). בית המשפט העליון עמד על התנאים למתן חסינות מכוח [סעיף 8 לפקודת הנזיקין בע"א 324/82 עיריית בני-ברק נ' רוטברד](#), פ"ד מה(4) 102, 126 (1991) [הדגשות הוספו]:

"פעולת שיפוט" לעניין חסינות מאחריות בנזיקין קשורה לתפקיד השיפוטי, בו קיים אותו "שילוש", שבו ראובן (בעל התפקיד השיפוטי) מכריע בסכסוך בין שמעון לבין לוי (בעלי הדין), וזאת על-פי הליך דמוי משפט, אשר כתוצאת לוואי לו עשוי להיגרם נזק. [...]

אדם שאינו הוא גופו בית-משפט, אלא אך מבצע פעולות שיפוט, יוכל ליהנות מהחסינות הנתונה לרשות השופטת רק אם מתקיימים שני אלה: **הפונקציה המבוצעת על-ידיו הינה, מבחינתם של דיני הנזיקין, פונקציה שיפוטית, וההליך אשר במסגרתו מבוצעת הפונקציה הוא הליך דמוי הליך שיפוטי** [...]

בית משפט השלום בתל אביב – יפו

ת"א 39337-10-25 פלוני נ' פלונית

42. בפסיקה נקבע כי החסינות חלה גם במקרים שבהם נטען לרשלנות ברמות חומרה גבוהות: "ואין מקום לענין זה לאבחנות בין מקרים של 'רשלנות', 'רשלנות רבתי' או 'רשלנות בוטה מאוד' ושאר אבחנות כיוצא באלה" (עניין **אדם**, בפסקה 23). תחולת החסינות על מעשים "שנעשו על ידי נושא משרה שיפוטית בזדון תוך שימוש לרעה בסמכות" נותרה בצריך עיון בעניין **אדם** (שם). ובכן, ניכר כי החסינות אשר מוקנית [בסעיף 8 לפקודת הנזיקין](#) אינה חלה מקום שבו פעל הנתבע בזדון או בחריגה מודעת מסמכותו (ישראל שמעוני **דיני בורות: אופק חדש בבורות** כרך א 208 (מהדורה שלישית מורחבת 2019)). כך גם נקבע באחד מפסקי הדין של בית המשפט המחוזי (ע"א (מחוזי חי) 59340-01-14 **אלתר נ' מדינת ישראל**, פסקה 14 (20.7.2015)):

משמע, שדומה כי ההלכה המתגבשת בערכאות נכון להיום נוטה לכיוון הענקת חסינות מהותית אשר תוסר רק באותם מקרים נדירים של פעולת זדון. עמדתי היא כי אכן זו הגישה שיש לאמץ, והשיקולים למתן החסינות הגורפת יחסית הינם בעיקר הצורך לאפשר פעולה שוטפת תקינה של הגורמים השיפוטיים, ללא מורא שמא תוגשנה תביעות לגבי החלטותיהם - תוך הקפדה על קיומם של מנגנוני ביקורת אלטרנטיביים חלף מתן האפשרות להגשת תביעה נזיקית.

43. אשר להגשת תביעה נגד בעלי סמכות הכרעה אחרת: [סעיף 8 לפקודת הנזיקין](#) מעניק חסינות מפני תביעות בגין עוולה שנעשתה במילוי תפקיד שיפוטי גם לגורמים מעין-בוררים או מעין-שיפוטיים, וזאת בתנאי שהם מבצעים פעולות שיפוטיות מובהקות, על פי התנאים שצוינו לעיל (עניין **רוטברד**; עניין **משטרת ישראל**, בפסקה 23). גורם מעין-בורר מוגדר כך (דיני בורות: אופק חדש בבורות, בעמ' 210):

מעין-בורר הוא מי שהצדדים העניקו לו סמכות של הכרעה בלי שיהיה בורר, לדוגמה - שמאי מעריך. מעמדו של מעין-בורר אינו דומה למעמדו של הבורר מבחינת סמכויותיו וחובותיו. הצדדים העניקו לו סמכות להכריע בעניינם בלא שיהיה ביניהם הסכם בורות כנדרש על פי החוק לצורך קיום הליך בורות. עם זאת, מעין-בורר חב בחובת נאמנות כלפי הצדדים כפי שחב בה הבורר.

44. עוד נכתב בספרות בנוגע לאפיונו של גורם מעין-בורר (סמדר אוטולנגי **בורות: דין ונוהל** 533 (מהדורה רביעית מיוחדת 2005)):

הבוררות מאופיינת, בדרך כלל, על-ידי ארבעה מרכיבים:

1. קיומו של סכסוך;
2. סמכות להטיל חיובים כספיים;
3. סמכות לגבות ראיות ולנהל דיון בעל אופי שיפוטי;
4. ייצוג הצדדים בפני הבורר על ידי פרקליטים.

המאפיין את דרכי הפעולה של הפונקציונרים האחרים, בדרך כלל, הוא שלא יתקיים בהן אחד או יותר מארבעת המרכיבים.

בית משפט השלום בתל אביב – יפו

ת"א 39337-10-25 פלוני נ' פלונית

45. בעניין **חובב** העיר בית המשפט העליון בהערת אגב כי ייתכן שפסיכיאטר מחוזי יכול ליהנות מהחסינות שקבועה [בסעיף 8 לפקודת הנויקין](#). משום שתפקידו כולל הפעלת שיקול דעת בעל אופי שיפוטי (שם, בעמ' 770-771). באופן דומה, ועדת שחרורים הוכרה כגוף אשר נושא אופי מעין-שיפוטי. לפיכך נקבע כי יש להחיל על הוועדה את החסינות מכוח [סעיף 8 לפקודת הנויקין](#) (עניין **משטרת ישראל**, בפסקות 20-23).

46. הצורך במינוי גורמים בעלי סמכות מעין-שיפוטית נובע מהכרה במגבלות בית המשפט בהכרעה בסוגיות שדורשות מומחיות מקצועית ספציפית. בתי המשפט אינם רואים עצמם כמומחים בתחומים אלו ואינם נוטים להחליף את שיקול הדעת של גורמים מקצועיים בשיקול הדעת שלהם, אלא אם כן נפל פגם מהותי בהחלטה. הקניית סמכות הכרעה מאפשרת הכרעה יעילה ומקצועית בסכסוכים, בד בבד עם שמירה על עקרונות של הגינות וצדק טבעי ([ע"מ 58476-12-24](#) **פלוני נ' מתאם הרווחה במנהל האזרחי**, פסקה 11 (18.2.2025); על ההכרה במגבלות של בית המשפט מבחינת מומחיות מקצועית ראו: [דנ"א 4960/18](#) **זליגמן נ' הפניקס חברה לביטוח בע"מ**, פסקה 32 לפסק הדין של השופטת וילנר (4.7.2021)).

47. על היקף ההתערבות בקביעות של גורמים מקצועיים אשר מונו על ידי בית המשפט, עמד בית המשפט העליון [בע"א 76/13 ש.ב. סופר בע"מ נ' ננמ"ח אגודת נחל נובע מקור חכמה](#), פסקה 16 (5.10.2014) [אסמכתאות הוסרו]:

הפסיקה חזרה והדגישה כי התערבות בית המשפט בהכרעת שמאי מכריע/מערך/בורר/מעין בורר/מומחה מוסכם מכריע - יהא שמו של מנגנון ההכרעה אשר יהא - תיעשה רק בנסיבות יוצאות דופן של חריגה מסמכות, חוסר הגינות, חוסר תום לב, השפעה בלתי הוגנת, חריגה מעיקרי צדק טבעי וכיוצ"ב. ככלל, בית משפט לא יתערב במסקנות הנוגעות במובהק לעניינים שבמקצועיות ולשיקול דעת.

48. אף אם לא חלה חסינות מכוח [סעיף 8 לפקודת הנויקין](#) על גורמים מעין-שיפוטיים, בית המשפט העליון עמד על הרציונל לנקיטה בגישה מרוסנת בכל הנוגע להגשת תביעות נגד מומחה מטעם בית המשפט [ברע"א 1992/15 מ.ע.ג.ן ייעוץ וניהול נכסים בע"מ נ' ליפה](#), פסקה 15 (6.8.2015) [אסמכתאות הוסרו]:

הגנה על מעמדו של המומחה הכרחית, אפוא, על-מנת להבטיח את האפקטיביות של נדבך חשוב וחיוני זה בהליך השיפוטי, בהיותו כלי עזר מן המעלה הראשונה בידי בית המשפט. גישה אחרת עלולה לסכל באחת את מעמדם של נושאי תפקידים אלה, ומערכת אכיפת החוק והציבור בכללותו יצאו נפסדים. יש לעודד מומחים בעלי שיעור קומה להתמנות מטעם בית-המשפט. מטרה זו בוודאי לא תושג, ככל

בית משפט השלום בתל אביב – יפו

ת"א 39337-10-25 פלוני נ' פלונית

שמומחים אלה יהיו חשופים לתביעות מצד מי מבעלי הדין שחוות דעתו של המומחה לא תניח את דעתו. להשקפתי, השיקול המרכזי שמכוחו יש מקום לשקול בכובד ראש הגבלת אפשרות הגשת תביעה בנזיקין נגד מומחה מטעם בית המשפט נעוץ בחשש שאפשרות התביעה, אם זו לא תצומצם למקרים חריגים שיש להם סממני חומרה מיוחדים, תרתיע את המומחה מלפעול באופן חופשי ונטול פניות במילוי תפקידו כמומחה מטעם בית המשפט ותחשוף אותו ללחצים.

49. בספרות נכתב בהקשר זה:

"אף שבית המשפט העליון לא הכריע בפסק דינו באשר לסוגיה העקרונית, נקבע תנאי סף להגשת תביעה נזיקית נגד מומחה שמונה מטעם בית המשפט, בהנחה שקיימת אפשרות תביעה כזו, שאינו בהכרח התנאי היחיד - על בית המשפט להשתכנע שהתובע לא היה יכול למצות את זכויותיו בגדר ההליך המשפטי שבינו לבין מי שהיה יריבו בהליך שבגדרו מונה המומחה. ההליך המקורי הוא 'הזירה הטבעית' והראויה לבירור מחלוקת זו. דהיינו, יש להותיר את האפשרות לתבוע מומחה מטעם בית המשפט למצבים שבהם חסימת אפשרות זו תותיר את הנפגע ללא כל סעד" (קרן מילר **מומחים במשפט האזרחי** 341 (2025)).

50. בת"א (מחוזי ת"א) 22874-11-20 **משרד ברלב ושות' נ' דעי**, פסקה 30 (7.2.2021) הובהר כי בעניין **מ.ע.ג.ן** נקבעו שני תנאי סף מצטברים להגשת תביעה נזיקית נגד מומחה מטעם בית המשפט:

מפסק הדין בעניין מעגן בבתי המשפט מחוזי ובעליון עולה, שמגיש תביעה נזיקית כנגד מי שנתן חוות דעת כמומחה מטעם בית המשפט צריך להראות שהתביעה עומדת בשני התנאים המצטברים הבאים: הליקוי הנטען בחוות הדעת מהווה רשלנות רבתי או ליקוי שנעשה בודעין או בזדון; התובע עשה כל שניתן בכדי לדאוג לתיקון הליקוי במסגרת ההליך בו ניתנה חוות הדעת הנדונה.

51. הערכאות הדיוניות יישמו את אמות המידה שנקבעו בעניין **מ.ע.ג.ן**. כך למשל, בית משפט השלום דחה תביעה נזיקית נגד מומחית מטעם בית המשפט ובין היתר קבע כי לא הוכחה רשלנות רבתי או זדון וכי לא הוכח שהתובעת מיצתה את ההליכים לתיקון הליקוי הנטען במסגרת ההליך המקורי (ת"א (שלום ת"א) 67505-03-18 **ישראל פלור בע"מ נ' נווה** (22.12.2024)). במקרה נוסף בית משפט השלום סילק על הסף תביעה נגד שמאי מטעם בית המשפט עקב אי עמידה הן בתנאי למיצוי ההליכים הן בתנאי לטענות אשר מבססות זדון או רשלנות רבתי (ת"א (שלום ת"א) 38106-10-23 **בן מרדכי נ' פיש** (6.4.2025)).

52. מן הכלל אל הפרט: כפי שקבע בית המשפט המחוזי, הנתבעת בתפקידה כמתאמת הורית אינה בוררת (נספח 6 לבקשה לסילוק על הסף). עם זאת אין להתעלם מכך שבית המשפט לענייני

בית משפט השלום בתל אביב – יפו

ת"א 39337-10-25 פלוני נ' פלונית

משפחה אשר מינה את הנתבעת הקנה לה סמכויות הכרעה. במובן זה, ובשים לב לטבע התפקיד ולתכליתו, אני יוצא מנקודת הנחה שמעמדה של המתאמת ההורית קרוב יותר לזה של מומחה מטעם בית המשפט מאשר למעמד של מומחה מכריע או מעין-בורר. הנחה זו מיטיבה עם התובע לצורך בקשה זו.

53. על רקע זה, אצא מנקודת הנחה שסעיף 8 לפקודת הנוזיקין אינו חל במישרין בעניינינו ואמת המידה הרלוונטית היא זו שנקבעה בעניין מ.ע.ג.נ. התביעה דנא אינה עומדת באמת המידה זו. גם אם אניח, לצורך הדיון, כי כל העובדות שנטענות בכתב התביעה נכונות, אין בהן כדי להקים עילת תביעה נגד הנתבעת. עיון בכתב התביעה מלמד כי הטענות נסובות בעיקרן על אופן הפעלת שיקול הדעת של הנתבעת, תוכן הכרעותיה והדרך שבה ניהלה את ההליך. אין בכתב התביעה טענות שעניינן זדון, רשלנות חמורה, מרמה או חריגה מובהקת מסמכות. ככל שלתובע היו טענות נגד תפקודה של הנתבעת כמתאמת הורית, היה עליו להעלותן לפני בית המשפט לענייני משפחה, בהליך שבגדרו מונתה ופעלה. הטעם לכך נעוץ בטבע הסמכות שניתנה למתאמת ההורית. משהוקנו לה סמכויות הכרעה, הרי שאפשר להשיג על הכרעותיה באמצעות המסלול הדיוני הקבוע - מסלול הביקורת השיפוטית. מנגנון זה נועד לתת מענה שלם וכולל לטענות אשר מופנות כלפי הכרעות הנתבעת ואופן הפעלת סמכותה. ואכן, הכרעות הנתבעת ואופן הפעלת סמכותה הובאו לבחינת בית המשפט ואושרו.

54. אשר לטענת התובע בכתב התביעה שלפיה הנתבעת נתנה החלטות מוטות וחד צדדיות לטובת האם שהדירו אותו מיכולתו לקבל החלטות בעניין הקטין וביטלו הלכה למעשה את האפטרופסות שלו: עוד ביום 1.4.2024 בית המשפט לענייני משפחה הדגיש בהחלטתו כי ככל שהתובע מתנגד להחלטה כזו או אחרת של הנתבעת, יוכל להגיש את עמדתו במסגרת תגובתו (נספח 5 לבקשה לסילוק על הסף). בית המשפט המחוזי קבע כך: "בעניינינו, הכרעת המתאמת ההורית אינה סוף פסוק וביהמ"ש קמא לא התפרק מסמכותו לבחון ולהכריע בכל השגה שיש למי מהצדדים על הכרעותיה" (נספח 6 לבקשה לסילוק על הסף). כמו כן, ביום 18.7.2024 ניתנה החלטת בית המשפט לענייני משפחה שלפיה לא נמצא כי החלטת הנתבעת מיום 12.3.2024 מוטית, ואין בטענות שהעלה התובע כדי להצביע על חשש לאי אובייקטיביות של הנתבעת ולו באופן לכאורי. כך נקבע שם: "לא מצאתי כי נפל כל פגם בהתנהלות המתאמת אשר ניסתה לתת מענה לכל קונפליקט בין הצדדים לצורך קידום הטיפול בקטין תוך שהיא נסמכת על המלצות טיפוליות רלבנטיות וכן כאשר במסגרת ההחלטה מיום 12.3.24 נעשה איזון ראוי בין זכויות הצדדים" (נספח 1 לתגובה).

55. אשר לטענת התובע בכתב התביעה שלפיה בניגוד להתחייבותה להשגיח על מעבר הקטין בין ההורים, הנתבעת לא הייתה זמינה בזמן אמת: עוד ביום 18.7.2024 בית המשפט לענייני משפחה קבע בהחלטתו כי בפועל התובע לא ליווה את הקטין בדרכו חזרה הביתה אלא שלח אותו עם עובדת

בית משפט השלום בתל אביב – יפו

ת"א 39337-10-25 פלוני נ' פלונית

סוציאלית, כך שממילא לא היה צד לליווי. הנתבעת הסבירה כי עקב תקלה טכנית לא הייתה זמינה בזמן אמת ונקבע כי יש לקבל הסבר זה מאחר שלא הייתה לכך השפעה מהותית על המעבר, שעה שהתובע לא לקח בו חלק (נספח 1 לתגובה).

56. אשר לטענת התובע בכתב התביעה שלפיה פרט למפגש ראשון עמו בשיחת וידאו, סמוך לאחר המינוי, הנתבעת לא פנתה אליו ולא הייתה בקשר ישיר אתו ולו פעם אחת: עוד ביום 18.7.2024 בית המשפט לענייני משפחה קבע בהחלטתו כי אין ממש בטענה זו, שכן הקשר בין התובע ובין הנתבעת נעשה באמצעות באי כוחו, כאשר גם המכתבים שצורפו תומכים בכך. נקבע כי מאחר שהאם פיטרה את בא כוחה, מטבע הדברים הנתבעת נאלצה לשוחח עמה ישירות ואין בכך פסול (נספח 1 לתגובה).

57. על רקע מכלול זה, אין מקום לאפשר לתובע לנקוט ב"כפל מסלולים". מחד גיסא, להשיג על ההכרעות בערכאה המוסמכת, ומאידך גיסא להגיש תביעה נזיקית אישית נגד בעלת התפקיד שמועלות בה אותן טענות שהועלו בעבר, ולמצער כאלו שאפשר וצריך היה להעלותן בבית המשפט. מתן אפשרות כאמור עלול לרוקן מתוכן את המסלול הייעודי של הביקורת השיפוטית ולשמש למעשה עקיפה של "דרך המלך" שנקבעה בדיון לתקיפת הכרעות המתאמת ההורית. זאת ועוד, מקום שבו הכרעות המתאמת ההורית הובאו לבחינת בית המשפט ואושרו, יש בכך משום חיזוק נוסף למסקנה זו. אין מקום לאפשר תקיפה עקיפה של החלטות בית המשפט באופן שעלול להביא להכרעות סותרות.

58. אשר לטענות שהועלו לראשונה במסגרת התובענה דנן: אין הצדקה לאפשר את בירורן. משמעות הדבר היא "מקצה שיפורים" לבעל דין שנמנע מלהעלות את טענותיו בערכאה המתאימה, במועד המתאים ובמסלול הדיוני שיועד לכך. שיקולי מדיניות משפטית מטים את הכף שלא לאפשר זאת, שכן הכרה באפשרות כאמור תחתור תחת עיקרון סופיות הדיון ותעודד פיצול התדייניות.

59. לכך מצטרף שיקול מערכתי בעל משקל. מתאמת הורית פועלת כזרוע הארוכה של בית המשפט. פתיחת פתח לתביעות נזיקיות נגדה בגין אופן הפעלת סמכותה עלולה לפגוע בתפקוד המנגנון כולו, משהיא עלולה ליצור "אפקט מצנן", להניא בעלי תפקיד ראויים מלשמש בו, ולפגוע בעצמאות התפקיד.

60. אשר לטענת התובע בנוגע להפרת חובה חקוקה על ידי הנתבעת: [תקנה 74\(א\) לתקנות סדר הדין האזרחי](#), התשמ"ד-1984 ("התקנות הישנות") קבעה כך: "הועלתה בכתב טענות טענה של הפרת חובה חקוקה, יצוין החיקוק אשר הפרתו מהווה עילה לתובענה". תקנה זו לא מצאה ביטוי בתקנות החדשות. אולם הגישה הרווחת בפסיקה ובספרות היא שהדרישה לציון החיקוק הספציפי נותרה בעינה. פרופ' רוזן-צבי ציין בספרו כי גם לאחר שהתקנות החדשות נכנסו לתוקף: "הסיבה

בית משפט השלום בתל אביב – יפו

ת"א 39337-10-25 פלוני נ' פלונית

שיש צורך בחריג הראשון נעוצה בכך שאין לדרוש מנתבע שטוענים נגדו כי הפר חובה חקוקה לחפש את החובה שהוא לכאורה הפר על פני כל ספר החוקים של מדינת ישראל. ההגינות והיעילות מחייבים כי תובע הטוען שהנתבע הפר חובה חקוקה יתכבד ויציין איזו הוראת חוק הוא לכאורה הפר" (יששכר רוזן-צבי **הרפורמה בסדר הדין האזרחי: מורה נבוכים** 146, 50§ (מהדורה שלישית דיגיטלית יולי 2025)). גם הערכאות הדיוניות יישמו גישה זו (**תא"ם (שלום ראשל"צ) 24931-12-15 עיראקי נ' יוסף**, פסקות 24-34 (31.5.2021); ת"א (שלום טבי) 36482-04-18 **אזרייב נ' וייסר**, פסקות 59-60 (9.11.2022); **ת"א (שלום ראשל"צ) 7122-03-19 פלוני נ' היכלי ציון ערן חדרה**, פסקה 70 (3.10.2023)). בענייננו הטענה נטענה בעלמה והתובע לא הצביע על הוראה חוקית קונקרטית שלטענתו הנתבעת הפרה (**רע"א 8153/23 מדינת ישראל נ' שי**, פסקה 38 (16.6.2024)). משכך סבורני כי גם הטענה בדבר הפרת חובה חקוקה אינה מקימה עילת תביעה בנסיבות דנן.

61. אשר לטענת התובע שלפיה עומדת לו עילת תביעה חוזית נגד הנתבעת: הרי שגם אם אניח, לצורך הדיון, כי בין הנתבעת ובין התובע והאם נכרת חוזה שהנתבעת הפרה אותו, אין בכך כדי להקים לתובע עילת תביעה. זאת בשים לב למהות התפקיד של הנתבעת כמתאמת הורית עם סמכויות הכרעה. אף בהסכם בוררות הבסיס הוא חוזי ועדיין מוקנית לבורר חסינות מפני תביעות, למעט במקרים חריגים של מעילה באמון. קרי: מקום שבו פעל מתוך מניע פסול, זדון או מרמה (סעיף 30 לחוק הבוררות; **רע"א 6830/00 ברנוביץ נ' תאומים**, פ"ד נז(5) 691, 701-703 (2003)). כאמור, בענייננו לא נטען שהתנהלות הנתבעת באה בגדר אותם החריגים של מעילה באמון או זדון. לפיכך, אין בטענות התובע כדי לבסס עילת תביעה חוזית.

62. אשר לטענת התובע בנוגע להעלאת הטענה המשפטית בעניין **סעיף 8 לפקודת הנוזיקין** על ידי בית המשפט: הלכה היא כי "אין כל רע בכך שבית-המשפט ינהג לפי הכלל של 'את פתח לוי' כשנראה לו כי הדבר צודק מבחינת הענין העומד לדיון בפניו" (**ע"א 116/66 חלקה 62 גוש 6946 בע"מ נ' זמל**, פ"ד כ(4) 226, 232 (1966)). כך גם נקבע **ברע"א 9138/20 פיסטול נ' עוזרי**, פסקה 15 (7.2.2021): "מקום שבו רואה בית המשפט, בדרכו לחקר האמת, ובחתיירתו לתוצאה נכונה, כי נדרש הוא להעלות טענה מסוימת מיזמתו, מוטל עליו לעשות כן, כדי לקדם הליך ראוי והוגן. חובה דומה מוטלת גם על בעלי הדין שלפניו, הנדרשים לסייע בידו להגשים את תכלית התקנות". "כאשר מבקש בית המשפט להכריע על בסיס נימוק שלא נטען בפניו, שומה עליו להקדים וליתן לבעלי הדין הזדמנות להתמודד עמו" (**רע"א 3584/23 Gandy Digital N.V נ' חברת מוב דיזיין בע"מ**, פסקה 12 (19.10.2023); ראו גם: **רע"א 2401/21 ג'אעוני נ' נחלת שמעון בע"מ**, פסקה 13 לפסק הדין של השופט (כתוארו אז) סולברג (1.3.2022)). מן האמור עולה כי בית המשפט רשאי להעלות טענה משפטית מיזמתו כאשר עקרונות הצדק וחקר האמת או אינטרס ציבורי מחייבים זאת, ובתנאי שהטענה מבוססת על העובדות שהוצגו לפניו ושניתנה לצדדים הזדמנות להתייחס אליה. בהחלטתי מיום 24.2.2026 ניתנה לתובע ההזדמנות להתמודד עם הטענה בדבר תחולתו של **סעיף 8 לפקודת**

בית משפט השלום בתל אביב – יפו

ת"א 39337-10-25 פלוני נ' פלונית

[הנזיקין](#) והשלכתו על אמת המידה לחיוב הנתבעת בנזיקין. לפיכך אין מקום לקבל טענה זו של התובע.

63. אף שדי באמור כדי לדחות את התביעה על הסף, הרי שמבלי לקבוע מסמרות, לכאורה בלבד ובמידת הזהירות הנדרשת, נחזה שמדובר בתביעה מוקשית עד מאוד. טענתו העיקרית של התובע היא שנגרם לו ולקטין נזק כתוצאה מכך שהמתאמת ההורית לא ניסתה ליזום הידברות. במישור הקשר הסיבתי, יהא על התובע להוכיח שאם המתאמת ההורית הייתה יוזמת הידברות, התוצאה שלה - במאזן ההסתברות - היא שהייתה מושגת הסכמה והצורך בהכרעה היה נמנע. לא ברור כיצד באפשרות התובע להוכיח תנאי זה בשים לב לעמדות הקוטביות שהוצגו למתאמת ההורית לפני הכרעותיה. אשר למישור הנזק: התביעה לא נתמכה בחוות דעת רפואית להוכחת נזק נפשי לתובע. התובע ממילא לא יכול לתבוע בשם הקטין. כך שגם אם התביעה הייתה מוכחת - נחזה שסכום הפיצוי בגין נזק לא ממוני כתוצאה מכך שלא נעשה ניסיון להביא את הצדדים להסכמות (שהוא ראש הנזק היחיד שאפשר לפסוק לפי כתב התביעה כפי שהוא כרגע) קטן משמעותית מהסכום שנתבע. מסקנה לכאורית זו מחזקת את המסקנה שאין תוחלת בניהול התביעה. העלות הכרוכה בניהולה - בשים לב לחשש מאפקט מצנן על בעל תפקיד ששימש מתאם הורי וליתר שיקולי המדיניות שנמנו לעיל - עולה לאין שיעור על התועלת. בנסיבות אלו אפשר שהיה מקום לסלק את התביעה על הסף כטעם עצמאי על רקע הפסיקה החדשה בע"א 4398/24 **מדינת ישראל נ. סופר אנ.ג'י חברה לחלוקת גז טבעי בע"מ** (2.7.2025). עם זאת איני נדרש להכריע בדבר.

64. סיכומו של דבר: שיקולי מדיניות משפטית מטילים את הכף שלא לאפשר לתביעה להתברר ויש מקום לדחותה על הסף. כאמור, אני נוטה לדעה שמתאמת הורית אינה באה בגדר עובדת ציבור, אלא שאיני נדרש להכריע בכך משום שדי בטעמים האחרים שנמנו כדי לדחות את התביעה.

סוף דבר

65. הבקשה לסילוק התביעה על הסף מתקבלת. התובענה נדחת על הסף.

התובע יישא בשכר טרחת בא כוח הנתבעת בסך של 15,000 ש"ח.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתל אביב יפו בתוך 60 יום ממועד פסק הדין.

הואיל ופסק הדין נוגע לעניינו של קטין ולהליכים שהתנהלו בבית המשפט לענייני משפחה בדלתיים סגורות, ניתן צו איסור פרסום על תוכן פסק הדין. הצדדים יתייחסו לאפשרות שיפורסם עותק מותמם של פסק הדין, ויגישו גרסה ב"עקוב אחר שינויים" הכולל פרטים שלשיטתם יש להסיר מפסק הדין כדי שאפשר יהיה לפרסמו, וזאת תוך 14 יום. המזכירות תביא את התיק לעיוני במועד זה.

בית משפט השלום בתל אביב – יפו

ת"א 39337-10-25 פלוני נ' פלונית

ניתן היום, ו' באייר התשפ"ו, 23 באפריל 2026, בהעדר הצדדים.
זהו עותק לפרסום בהתאם להחלטה מיום 11.5.2026.

טל חבקין, שופט, סגן הנשיאה